

Ruben Willaert
restauratie & archeologie

Archimedesstraat

Oostende, West-Vlaanderen

2026C390

ARCHEOLOGIENOTA

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

RUBEN WILLAERT NV

8200 SINT-MICHIELS-BRUGGE

TEN BRIELE 14 | BUS 15

AUTEUR:

Wouter Van Goidsenhoven

© Ruben Willaert NV, Sint-Michiels-Brugge, 2026

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert NV. Ruben Willaert NV aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

INHOUDSTAFEL	1
INLEIDING	2
1. PROGRAMMA VAN MAATREGELEN	3
1.1 Administratieve gegevens	3
1.2 Synthese	5
1.3 Gemotiveerd advies	6
1.4 Programma van Maatregelen	8
1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek	8
1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie	8
1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen	8
1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	10
1.4.5 Onderzoeksstrategie, -methode en -technieken	10
1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP	13
1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	13
1.4.8 Vondsten	14
1.5 Conclusie	14
BIBLIOGRAFIE	15
BIJLAGE	16

INLEIDING

De initiatiefnemer plant sloop van een bestaand complex en de bouw van een nieuw complex met ruimte voor kantoren, Kmo's en parkeerplaats in Oostende, provincie West-Vlaanderen. De totale oppervlakte van het projectgebied bedraagt ca. 23 970 m². De geplande werken hebben betrekking op een oppervlakte van ca. 19 060 m².

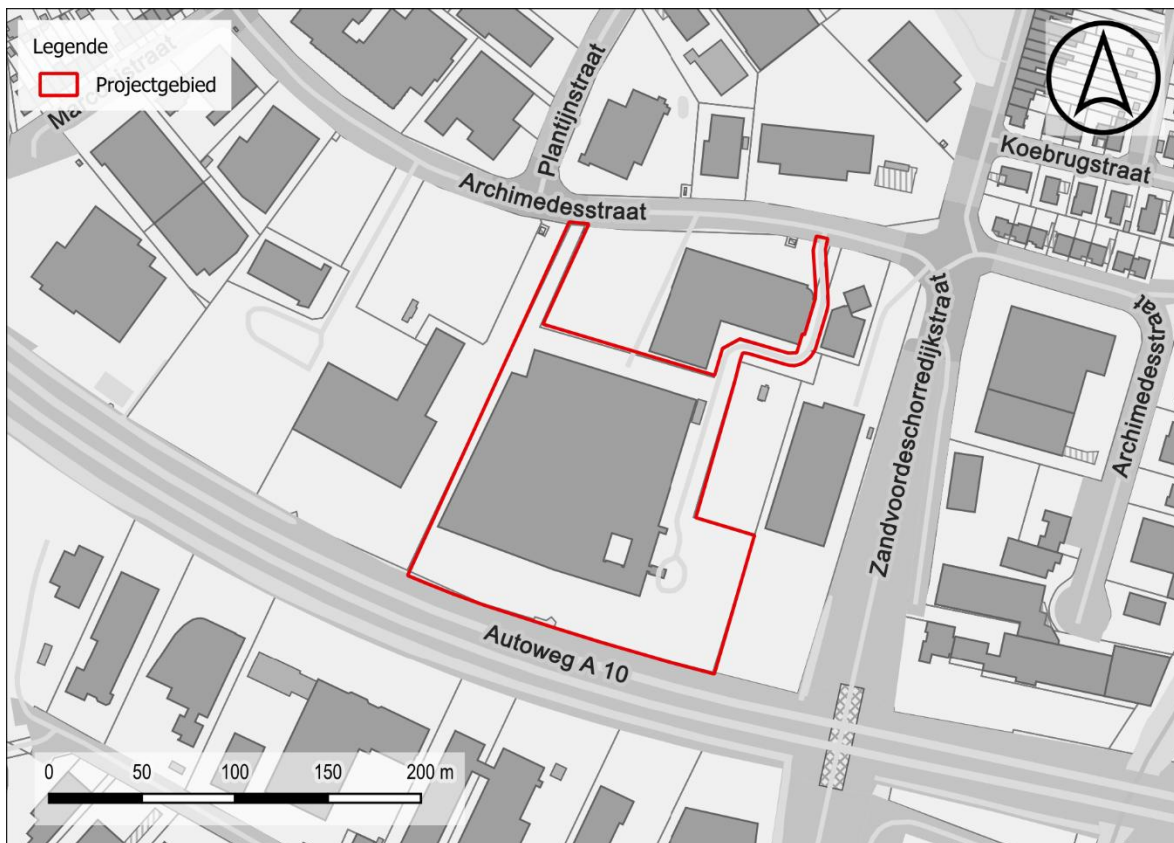
Het projectgebied situeert zich volgens het gewestplan in een zone bestemd voor milieubelastende industrieën. Het plangebied situeert zich noch binnen een vastgestelde archeologische zone, noch binnen een archeologische site, noch binnen een gebied waar geen archeologie te verwachten valt. Deze archeologienota wordt opgemaakt omdat de gecombineerde oppervlakte van de geplande bodemingrepen meer dan 5000 m² bedraagt.

RUBEN WILLAERT NV is aangesteld om deze archeologienota in de eerste plaats door middel van een bureaustudie op te maken met het oog op een advies naar uitgesteld vooronderzoek, werfbegeleiding, of vrijgave van het terrein.

1. PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

1.1 Administratieve gegevens

PROJECTCODE	2026C390	
ERKENNINGSNUMMER	OE/ERK/ARCHEOLOOG/2015/0069	
<i>BOUNDING GEOMETRY</i>	X ₁ : 50095	Y ₁ : 212037
	X ₂ : 50321	Y ₂ : 212280
KADASTER	Oostende Afdeling 9, Stene, Sectie B, Nummer 86F2	
GEOGRAFISCHE INPLANTING	Figuur 1	

Figuur 1: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt).

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de realisatie van een nieuwe KMO- en kantorensite op een terrein tussen de Archimedesstraat en de A10 te Stene, deelgemeente van Oostende. Het volledige plangebied heeft een oppervlakte van ca. 23 970 m² en wordt ingenomen door bebouwing en verharding (11 623 m²) en een strook grasland tegen de A10. De geplande ingrepen omvatten de sloop van de aanwezige infrastructuur en de daaropvolgende realisatie van het nieuwbouwproject. De geplande werken hebben betrekking op een oppervlakte van ca. 19 060 m². De werken worden uitgevoerd in 3 fases.

Stene is gelegen de kustpolders ten zuidoosten van de stad Oostende, in het achtergelegen poldergebied. Het historische centrum van Stene bevindt zich op ca. 1,5 km ten zuidwesten van het onderzoeksgebied. Ten oosten van het plangebied loopt de Gauweloze kreek. De Quartairgeologische kaart geeft ter hoogte van het onderzoeksgebied een profiel weer waarbij de top bestaat uit getijdenafzettingen van het Holoceen. De bodemkaart geeft kleiplaatgronden aan die rusten op oudere polderafzettingen. Dit bodemtype is het gevolg van de krijgsverrichtingen tijdens het Beleg van Oostende door Spaanse troepen tijdens de Tachtigjarige oorlog. Teneinde de troepenbewegingen van de Spaanse agressor te belemmeren werden in een initiële fase van het beleg de dijken doorgestoken. Hierdoor kregen de zee en de getijden terug vrij spel. Na het beleg blijft deze situatie deels bestaan en wordt de omgeving aangewend als spoelpolder in functie van het vrijwaren van de nieuw ontstane havengeul van Oostende. Dit betekent ook dat het 16e -eeuwse maaiveld werd mogelijk afgedekt door 17e -eeuwse en jongere kleiafzettingen. Bijgevolg dient ter hoogte van het plangebied rekening gehouden te worden met de mogelijke aanwezigheid van meerdere archeologisch relevante niveaus en mogelijk betere bewaringsomstandigheden m.b.t. middeleeuwse resten. Gelet op het zeer dynamische afzettingsmilieu wordt de kans op het aantreffen van in-situ bewaarde artefactenconcentraties als minimaal ingeschat.

De beschikbare cartografische bronnen geven het typische beeld weer van de kustpolders waarbij grote arealen akker- en weiland elkaar afwisselen met verspreide bewoningskernen die verbonden worden door dijken, kanalen en een handvol wegen. Op de Ferrariskaart is te zien dat het plangebied zich net ten westen van de dijk langs de Gauweloze kreek bevindt. Het plangebied zelf is ingekleurd als akker en vrij van bewoning. Iets verder noordwaarts is een hoeve afgebeeld. Op het 19e-eeuwse kaartmateriaal is te zien dat de kreek wordt gekanaliseerd en het vrijgekomen terrein wordt ingenomen graasland. Tijdens WOII wordt langsheen de Atlantische kustlijn de Atlantikwall aangelegd. Deze stelling vormt geen aaneengesloten geheel maar eerder een serie meer of minder versterkte steunpunten die ondersteund worden door infrastructuur in de diepte. Op het oudste luchtbeeld blijkt dit nog steeds het geval. Op het beeld van de jaren '80 is te zien hoe het plangebied en de omgeving worden ontwikkeld. Vervolgens wordt de aanwezige infrastructuur stelselmatig uitgebreid. Op het beeld van 2005-2007 is de huidige toestand te herkennen. De impact van al deze werkzaamheden op het bodemarchief is vooralsnog ongekend.

In de ruime omgeving zijn enkele vindplaatsen en indicatoren gekend. Bij proefsleuvenonderzoek zijn in hoofdzaak resten van middeleeuwse en jongere bewoning en activiteiten in kaart gebracht. Bij onderzoek aan de Stuiverstraat, werden naast resten uit de late middeleeuwen en vroegmoderne periode, ook landschappelijke relictten in kaart gebracht die vermoedelijk dateren uit de Romeinse periode. Hoewel het kustlandschap minder geschikt moet geweest zijn voor permanente bewoning wijzen waarnemingen in de

polders erop dat de randen van de getijdengeulen reeds werden geëxploiteerd tijdens de late ijzertijd en Romeinse periode. Hierbij werd voornamelijk aan zoutwinning gedaan. Bewoning in het kustlandschap vond voornamelijk plaats bovenop kunstmatig opgeworpen platformen of terpen. Naast deze oudere resten werden bij onderzoek in de ruime omgeving eveneens op meerdere locaties relictten aangetroffen die gekoppeld kunnen worden aan elementen van de Atlantikwall. In de ruime omgeving werden eveneens meerdere veldprospecties uitgevoerd. Hierbij werd vondstmateriaal gerecupereerd dat gedateerd kan worden tussen de Romeinse periode tot WOII

Concreet dient ter hoogte van het plangebied uitgegaan te worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Vanwege het dynamische afzettingsmilieu wordt de kans op het aantreffen van in-situ artefactensites zo goed als onbestaand ingeschat. Er dient voornamelijk uitgegaan te worden van een mogelijke trefkans inzake erfgoed bestaand uit bodemsporen. Hierbij dient weliswaar rekening gehouden te worden met de mogelijke aanwezigheid van meerdere archeologisch relevante niveaus. Daartegenover staat echter dat het plangebied zo goed als integraal bebouwd en verhard is waardoor het bodemarchief verstoord kan zijn en verder onderzoek niet langer kan leiden tot kenniswinst. In de eerste plaats dient een landschappelijk bodemonderzoek na de sloopwerken de bodemopbouw en verstoringsgraad te evalueren. Vervolgens is een proefsleuvenonderzoek de meest geschikte manier om eventueel aanwezige bodemsporen in kaart te brengen en de impact van de geplande werken hierop in te schatten.

1.3 Gemotiveerd advies

Uit de gegevens van het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Terreinwaarnemingen worden noodzakelijk geacht.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

Het terrein blijft vrij van gekarteerde bebouwing tot in de tweede helft van de 20e eeuw. Bijkomend bronnenonderzoek zal in dit geval niet leiden tot meer inzicht inzake aanwezig erfgoed of een verfijnde onderzoeksstrategie. Terreinwaarnemingen zijn noodzakelijk.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien er onzekerheid is over de bodemopbouw, bewaringscondities of verstoringsgraad.

Het onderzoeksgebied is gelegen in de Catharinapolder. Op basis van de beschikbare informatie bestaat de mogelijkheid dat er meerdere archeologisch relevante horizonten aanwezig kunnen zijn binnen het bodemprofiel. Daartegenover staat echter dat er reeds omvangrijke bouwwerken zijn uitgevoerd die het bodemarchief mogelijk hebben verstoord.

Teneinde de bodemopbouw en verstoringsgraad te evalueren is een landschappelijk bodemonderzoek noodzakelijk. Op basis van de waarnemingen kan het vervolg van het te volgen onderzoekstraject bepaald worden.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals muurresten, funderingen of metalen structuren. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

In dit geval wordt het uitvoeren van een geofysisch onderzoek als weinig zinvol ingeschat.

-verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel bewaarde vondstenconcentraties in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend archeologisch booronderzoek in een denser grid de eigenlijke artefactenconcentratie gelokaliseerd worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten of een opgraving in functie van een bewaarde artefactensite.

Vanwege het zeer dynamische afzettingsmilieu wordt de kans op het aantreffen van in-situ bewaarde artefactenconcentraties als minimaal ingeschat.

-veldkartering: een veldkartering bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur aangewend op terreinen die regelmatige oppervlaktebewerking kennen. De kartering wordt uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Op basis van waarnemingen kunnen eventueel interessante zones afgebakend worden. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het plangebied is niet in gebruik als akkerland, het uitvoeren van een veldkartering is niet zinvol.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek heeft als doel steekproefsgewijs het terrein archeologisch te inventariseren en vanuit de resultaten van dit vooronderzoek over de aanwezigheid van relevant erfgoed en de impact van de geplande werken hierop.

Ter hoogte van het plangebied uitgegaan te worden van de mogelijke aanwezigheid inzake erfgoed bestaand uit bodemsporen. De meest geschikte manier om dergelijke relictten in kaart te brengen en de impact van de geplande werken hierop in te schatten is een proefsleuvenonderzoek. De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek zijn doorslaggevend om te bepalen in welke mate dit nog kan leiden tot kenniswinst.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.1 Verslag van Resultaten

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de voorgeschreven onderzoekssequentie werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk.

-mogelijk: er worden na de geplande sloopwerken geen fysieke obstakels verwacht waardoor de beschreven onderzoekssequentie niet uitgevoerd kan worden.

-nuttig: gezien de archeologische verwachting is de beschreven onderzoekssequentie de meest geschikte manier om eventueel aanwezige archeologische resten in kaart te brengen om vervolgens de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de impact van de verschillende onderzoeksmethoden op eventueel aanwezig erfgoed is normaliter beperkt, hierdoor blijven aanwezige relictten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: gelet op het feit dat de geplande werken een ingreep in de bodem impliceren tot op mogelijk archeologisch relevante diepte moet vooralsnog uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring onmogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

1.4.3.1 *Landschappelijk bodemonderzoek*

Het landschappelijk bodemonderzoek dient in hoofdzaak een antwoord te bieden op de volgende onderzoeksvragen:

-wat zijn de waargenomen bodemhorizonten?

-is het beeld van elke boring gelijk of zijn significante variaties in bodemopbouw waar te nemen?

-hoe verhouden de waarnemingen zich tot de beschikbare gegevens?

-zijn er aanwijzingen voor verstoring van het bodemarchief? Wat was de impact van de huidige infrastructuur op het bodemarchief? Betreft dit een lokaal of vlakdekkend gegeven? Kan bijkomend archeologisch onderzoek nog leiden tot kenniswinst?

-wat is de diepte van het archeologisch leesbaar niveau? Dient bij een proefsleuvenonderzoek rekening gehouden te worden met verschillende sporenniveaus?

-in welke mate interfereren de geplande ingrepen met het bodemarchief? Behoort in-situ bewaring van eventueel aanwezig erfgoed tot de mogelijkheden?

-zijn tijdens het landschappelijk onderzoek anomalieën waargenomen die verder aandacht behoeven tijdens het proefsleuvenonderzoek?

1.4.3.2 *Proefsleuvenonderzoek*

Doel van het proefsleuvenonderzoek is een inschatting maken van eventueel aanwezig erfgoed bestaand uit bodemsporen. Van belang bij het proefsleuvenonderzoek is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

-wat zijn de waargenomen bodemhorizonten? Hoe verhouden de waarnemingen in de profielputten zich ten opzichte van deze van het landschappelijk bodemonderzoek?

-in hoeverre is de bodemopbouw nog intact? Is er sprake van lokale verstoring?

-zijn er (nog) bodemsporen aanwezig? In welke mate zijn ze natuurlijk of antropogeen?

-op welke diepte bevindt het archeologisch leesbare niveau zich? Is er sprake van meerdere sporenniveaus?

-wat is de bewaringstoestand van de antropogene sporen?

-kunnen de bodemkundige vaststellingen gerelateerd worden aan de eventuele afwezigheid van antropogene sporen?

-wat is de relatie tussen de bodem, het landschap en de archeologische waarnemingen?

-maken de oudere sporen deel uit van één of meerdere structuren, is er een ruimtelijk verband?

-kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de oudere sporen tot één of meerdere periodes?

-kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid?

-zijn er indicaties die wijzen op de inrichting van een erf of nederzetting?

-zijn er indicaties voor de inrichting van een funeraire ruimte? wat is de omvang? hoeveel niveaus? geschatte aantal individuen?

-voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?

-voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:

° wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?

- ° welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?
- ° welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?
- ° zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Stene. Hieruit kon een trefkans inzake erfgoed in de vorm van bodemsporen afgeleid worden.

1.4.5 Onderzoeksstrategie, -methode en -technieken

De onderzoekssequentie heeft betrekking op de volledige zone waar bodemingrepen worden voorzien. De geplande werken hebben betrekking op een oppervlakte van ca. 19 060 m². Het onderzoek vat aan met een landschappelijk bodemonderzoek. Vervolgens is een proefsleuvenonderzoek noodzakelijk in functie van bodemsporen indien dit nog kan leiden tot kenniswinst. Omdat de werken in 3 fases dient het onderzoek ook gefaseerd uitgevoerd te worden. Fase 1 heeft een oppervlakte van ca. 6600 m², fase 2 heeft een oppervlakte van ca. 8325 m² en fase 3 heeft een oppervlakte van ca. 4135 m².

Het onderzoek kan pas uitgevoerd worden eens de aanwezige infrastructuur is gesloopt en het plangebied integraal toegankelijk is voor een graafmachine. Deze sloopwerken mogen niet dieper reiken dan de aanwezige vloerplaten of toplaag van de verharding. Funderingen worden ofwel verwijderd tijdens het archeologisch onderzoek onder begeleiding van de aangestelde veldwerkleider of eens het volledige onderzoekstraject is afgerond.

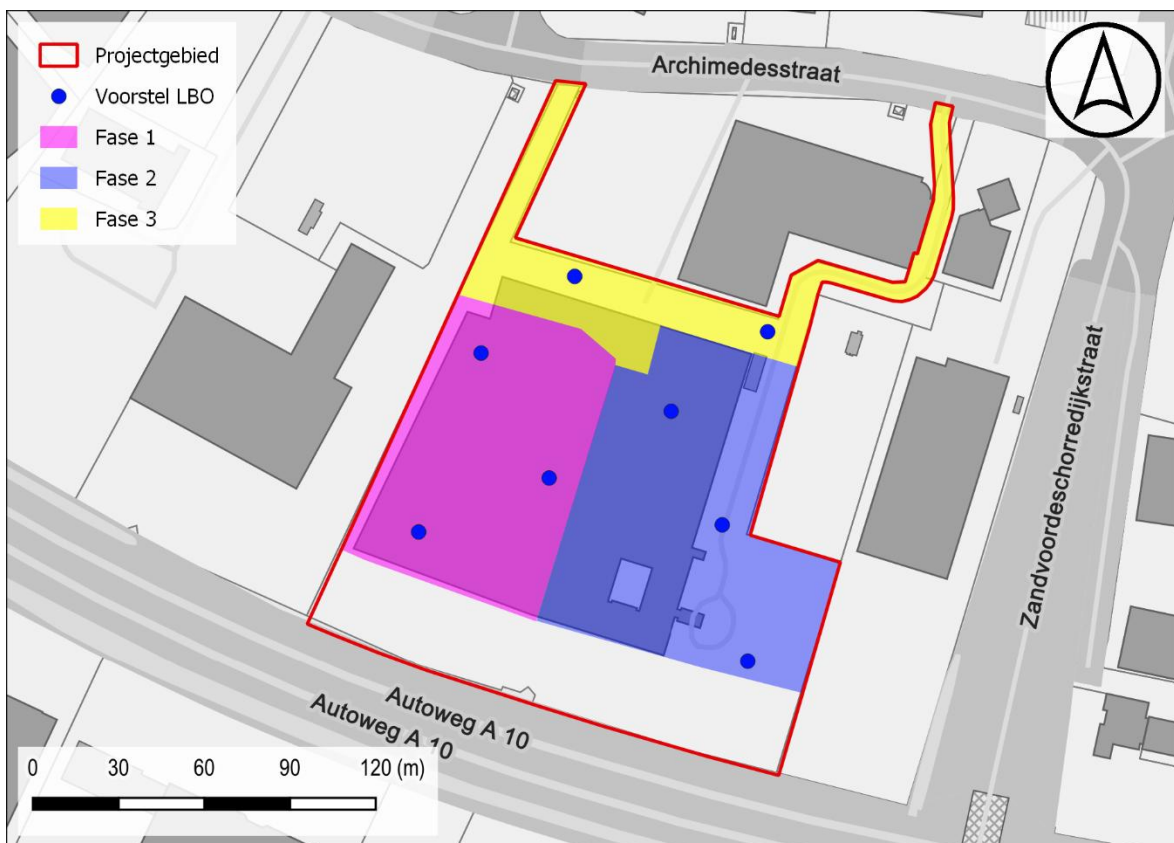
Vóór het onderzoek aanvangt bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch veldwerk.

Er werd een CTE-advies opgesteld. Op basis daarvan kon bepaald worden dat het risico matig is. Er dient dus geen actieve CTE-begeleiding aanwezig te zijn bij de graafwerken. **Wel moet het advies dat is in de risico-analyse in bijlage is opgenomen stipt gevolgd worden.**

1.4.5.1 Landschappelijk bodemonderzoek

Het landschappelijk bodemonderzoek heeft in de eerste plaats de bedoeling een inzicht te verwerven in de bodemopbouw van het plangebied en de bewaringscondities m.b.t. archeologisch erfgoed. Het landschappelijk bodemonderzoek dient uitgevoerd te worden conform de bepalingen in de Code van Goede Praktijk artikels 7.3.1 en 7.3.2.

De landschappelijke boringen worden gezet met een Edelmanboor met diameter van 7 cm. Er wordt minimaal 1 boring per 2000 m² gezet. De boringen dienen zo ingeplant te worden dat de waarnemingen toelaten vlakdekkende uitspraken te doen m.b.t. de bodemopbouw en verstoringsgraad. Het staat de uitvoerder van het landschappelijk bodemonderzoek vrij om meer boringen in te planten of de locatie van boringen te wijzigen teneinde een antwoord te kunnen formuleren op de onderzoeksvragen of om verstoorde zones of zones voor verder steentijdonderzoek in detail af te bakenen. Aangezien het landschappelijk bodemonderzoek als doel heeft de bodemopbouw binnen het plangebied te evalueren in functie van de archeologische bewaringscondities, dient het boorresidu niet gezeefd te worden. Mocht het omwille van praktische redenen aangewezen zijn, kan geopteerd worden om te werken met profielputten i.p.v. boringen. Dit doet echter geen afbreuk aan de hoeveelheid waarnemingen of de spreiding ervan.

Figuur 2: Voorstel LBO t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt)

1.4.5.2 Proefsleuvenonderzoek

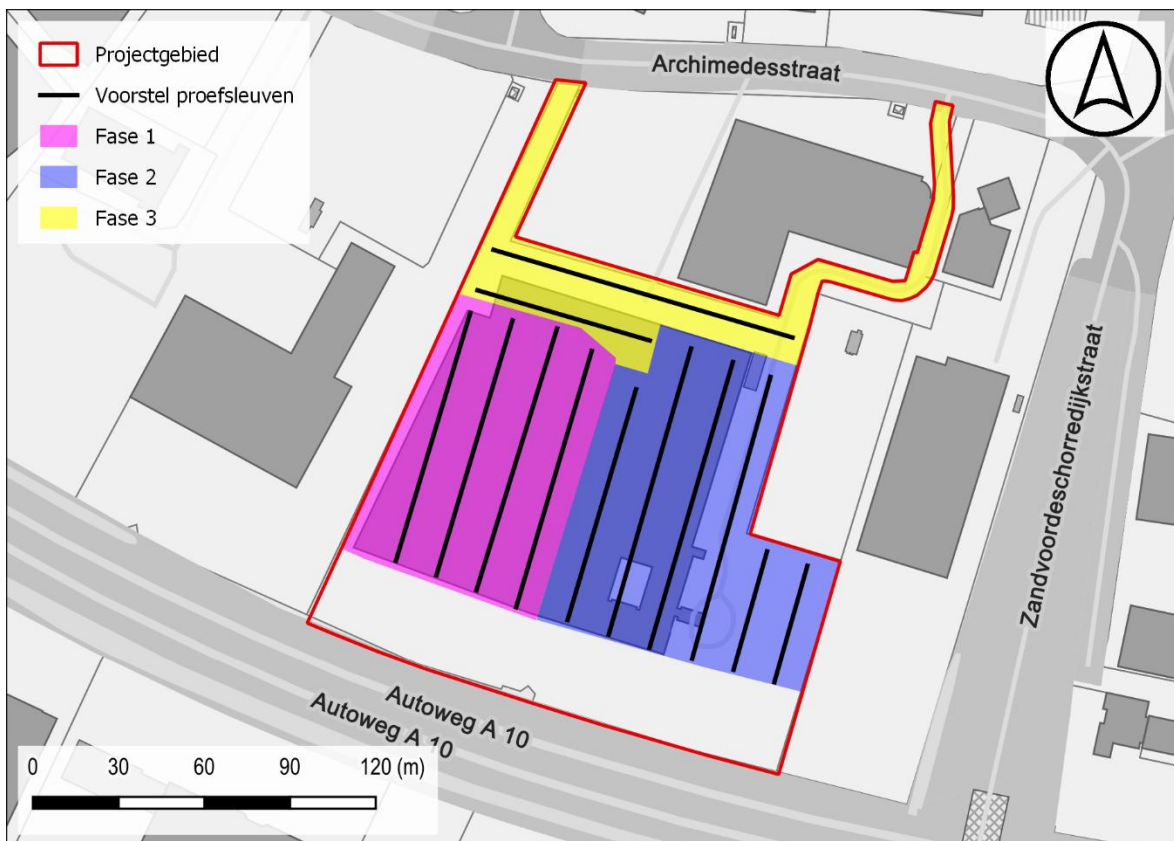
De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot archeologisch erfgoed bestaand uit bodemsporen is een proefsleuvenonderzoek. De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek dienen uitsluitsel te bieden over de diepteligging van het archeologisch leesbaar niveau en de verstoringsgraad.

Het proefsleuvenonderzoek dient een statistisch representatief deel van het terrein te inventariseren. De proefsleuven worden aangelegd in een regelmatig patroon met tussenafstand van maximaal 15 m.

De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien er een beargumenteerd antwoord op de onderzoeksvragen geformuleerd kan worden en het rapport wordt opgeleverd.

De sleuven worden ingeplant volgens een variabele as in functie van grondverzet.

De geplande werken hebben betrekking op oppervlakte van ca. 23 970 m². De proefsleuven dienen 10% van de onderzoekbare oppervlakte te beslaan met bijkomend ca. 2,5% aan kijkvensters of dwars/volgsleuven waar relevant. De kijkvensters dienen voldoende groot te zijn om een antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen.

Figuur 3: Voorstel proefsleuven t.a.v. de GRB-basiskaart (© geopunt)

De proefsleuven worden aangelegd door een rupskraan met gladde bak. Deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de kraanbak bedraagt 2 m. De proefsleuven worden laagsgewijs uitgegraven door de kraan, onder begeleiding van de veldwerkleider, tot op het

archeologisch leesbaar niveau. Indien sprake is van meerdere sporenniveaus wordt pas gezakt naar het dieperliggende niveau indien het bovenliggende vrij is gemaakt van sporen. Vervolgens wordt de sleuf breder gemaakt aan de oppervlakte zodat de graafmachine voldoende ruimte heeft om een nieuwe sleuf aan te leggen op het diepere niveau.

Hoewel voorafgaand een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd dient te worden moet tijdens het proefsleuvenonderzoek eveneens aandacht uitgaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige sporen. Hiervoor dienen profielkolommen aangelegd te worden. Deze worden geïnterpreteerd door een aardkundige. Minimaal wordt één profielkolom per sleuf aangelegd, in een geschrinkt patroon. Ze worden tot minstens 40 cm in het ongeroerd sediment uitgegraven. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het team bestaat minimaal uit:

- een veldwerkleider onder begeleiding van een erkend archeoloog, deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft aantoonbare ervaring als leidinggevende bij proefsleuvenonderzoek in de kustpolders.

- een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

- een aardkundige, deze aardkundige begeleidt het landschappelijk bodemonderzoek, archeologische booronderzoeken en de bodemkundige waarnemingen tijdens het proefsleuvenonderzoek.

Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog. Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Dit in overleg met de aardkundige en het Agentschap Onroerend Erfgoed wanneer relevant. In de raamprijs wordt bij voorkeur een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig. Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog.

1.4.8 Vondsten

Conservatie en overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform de artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De opdrachtgever plant de realisatie van een nieuwbouwproject op een terrein aan de Archimedesstraat in Stene. Op basis van de gegevens van de bureaustudie moet ter hoogte van het onderzoeksgebied uitgegaan worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed bestaand uit bodemsporen. In eerste instantie dient een landschappelijk bodemonderzoek de bodemopbouw en verstoringsgraad te evalueren. Vervolgens is een proefsleuvenonderzoek de meest geschikte onderzoeksmethode om de aanwezigheid van relictten te evalueren en de impact van de geplande werken hierop in te schatten.

BIBLIOGRAFIE

LITERATUUR

Niet van toepassing

KAARTMATERIAAL

Niet van toepassing

DIGITALE BRONNEN

www.geopunt.be

<https://dov.vlaanderen.be>

<https://inventaris.onroenderfgoed.be>

<https://cartesius.be>

<https://loket.onroenderfgoed.be>

BIJLAGE

FIGURENLIJST

Figuur 1: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt).....	4
Figuur 2: Voorstel LBO t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt).....	11
Figuur 3: Voorstel proefsleuven t.a.v. de GRB-basiskaart (© geopunt).....	12

